

MaxiPAC

OUTCOME 4

Hoe om te gaan met talen

Samenvattend verslag opgesteld voor samenwerkende universiteiten,
beleidsmakers en andere deskundigen
over de MaxiPAC.eu-procedure voor het maximaliseren van eerder verworven competenties
(kwalificaties en ervaringen) van vluchtelingen en studenten uit derde landen in het
Europees hoger onderwijs

Project MaxiPAC.eu
2019-1-BE02-KA203-060340
Duur: 31/12/2019 - 30/12/2022

Inhoud

ACRONIEMEN	3
ALGEMENE INLEIDING	4
1. INLEIDING OUTCOME 4.....	6
2. HOE OM TE GAAN MET TALEN: GOEDE PRAKTIJKEN VAN FINLAND.....	8
2.1 TAALVALORISATIE: GOEDE PRAKTIJKEN EN UITDAGINGEN IN FINLAND.....	8
2.2 VOORLICHTING OVER DE MAXIPAC.EU-PROCEDURE.....	11
3. DE BESTE MANIEREN VOOR DERDELANDERS OM SNEL DE NATIONALE TAAL TE LEREN IN VERBAND MET DE TOEGANKELIJKHEID IN HET HOGER ONDERWIJS.....	13
3.1 EEN TAAL LEREN MET 100 WOORDEN.....	14
3.2 HET GEBRUIK VAN SOCIALE NETWERKEN VOOR HET LEREN VAN TALEN	14
3.3 EEN NIEUWE LOKALE TAAL LEREN DOOR ARBEIDERSWERK	15
3.4 KIJKEN NAAR LOKALE TELEVISIEPROGRAMMA'S EN FILMS.....	16
3.5 LUISTEREN NAAR MUZIEK EN PODCASTS	17
4. BELEIDSAANBEVELINGEN	19
4.1 BELEIDSAANBEVELINGEN OP EUROPEES NIVEAU	19
4.2 BELEIDSAANBEVELINGEN OP NATIONAAL NIVEAU	19
4.3 BELEIDSAANBEVELINGEN OP HET NIVEAU VAN DE INSTELLINGEN VOOR HOGER ONDERWIJS.....	20
5. CONCLUSIE.....	22

Acroniemen

EVC = elders verworven competenties

EVK = elders verworven kwalificaties

ENIC/NARIC = Het gebruik van ENIC (European Network of Information Centres in the European Region) en NARIC (National Academic Recognition Information Centres in the European Union) in één term verwijst naar het netwerk van samenwerking tussen de nationale informatiecentra voor academische erkenning van kwalificaties van in totaal 55 landen. De nationale informatiecentra werken volgens de beginselen van de Erkenningsovereenkomst van Lissabon (1997).

EHEA = Europese ruimte voor hoger onderwijs

EQS = Europese kwalificatiescan

HEI = instellingen voor hoger onderwijs (universiteiten en hogescholen)

IOM = Internationale Organisatie voor Migratie

MaxiPAC = Maximaliseren van eerder verworven competenties

RPL = Erkenning van eerder verworven competenties

Algemene inleiding

Het MaxiPAC.eu-project (Maximize Previously Acquired Competences at European Universities) ging van start op 31 december 2019 en loopt af op 31 december 2022, met medefinanciering van het Erasmus+ programma van de Europese Unie. De doelgroep zijn studenten uit derde landen, personen in een soort vluchtelingensituatie en personen uit niet-Europese landen die een vaardigheid of kwalificatie hebben verworven en om verschillende redenen niet beschikken over bewijsstukken zoals certificaten om hun eerder verworven competenties aan te tonen. Tot de partneruniversiteiten behoren: De Universiteit van Lapland in Finland; EKKE (Het Nationaal Centrum voor Sociaal Onderzoek) in Griekenland; AEGEE (De Europese Studentenorganisatie) in België; de Universiteit van Bari Aldo Moro in Italië, en de projectleider Thomas More Universiteit in België. Om het doel van het project te bereiken, namen de partners de resultaten 1-5 voor hun rekening:

1. Uniforme procedure om eerder verworven competenties te valoriseren (Thomas More Kempen - België)
2. Modaliteiten en organisatieaspecten aan de universiteit (Bari Aldo Moro - Italië)
3. Hoe de procedure in de universiteiten toe te passen? (Thomas More Kempen - België)
4. Hoe om te gaan met talen? (Universiteit van Lapland - Finland)
5. Ondersteuning bij e-learning (EKKE - Griekenland)

Wat de juridische aspecten en de motivering van de aanpak van bovenstaand probleem betreft, wordt in de Verklaring van Bologna (1999) gespecificeerd dat Europese universiteiten en hogescholen in Europa de autonomie hebben om elders verworven kwalificaties en competenties volgens hun normen te valoriseren. Voorts is in de Erkenningsovereenkomst van Lissabon (1997) gesteld dat de EU-landen procedures moeten ontwikkelen om te beoordelen of groepen als vluchtelingen en ontheemden voldoen aan de relevante vereisten voor toegang tot hoger onderwijs en arbeidsplaatsen, zelfs wanneer de kwalificaties niet door middel van bewijsstukken kunnen worden aangetoond. Ondanks deze autonomie blijven de beoogde migrantengroep en degenen die zich in een met vluchtelingen vergelijkbare situatie bevinden en naar Europa reizen echter met tal van problemen kampen. Met name wanneer hun eerder verworven competenties in Europa niet worden erkend, waardoor zij niet kunnen werken of studeren. Andere belemmeringen waarmee zij worden geconfronteerd, zijn onder meer onvoldoende toegang tot e-diensten en taalondersteunende diensten. In sommige gevallen kan het moeilijk zijn om met de eisen van universitaire programma's, leerprocedures en arbeidsbehoeften om te gaan, vooral wanneer de informatie in andere talen dan die van de doelgroep beschikbaar wordt gesteld.

Om de bovengenoemde uitdagingen aan te gaan, heeft MaxiPAC een **procedure** ontwikkeld met de volgende inhoud om de toegang tot het hoger onderwijs voor personen uit de beoogde migrantengroep te vergemakkelijken. De procedure stelt ook verschillende stappen beschikbaar die kunnen worden aangepast aan de overkoepelende toelatingsprocedures voor de inschrijving van studenten voor opleidingen aan Europese universiteiten. Er wordt rekening gehouden met het volgende:

- **Gestructureerde scan** : Een middel om betrouwbare informatie te verstrekken over de opleidingskwalificaties, werkervaring en taalvaardigheden van de aanvrager. Een scan die bij afname geldt voor alle Europese instellingen van hoger onderwijs.
- **Meerdere korte casussen** : Een eerste en goedkope stap om de haalbaarheid van de student en het gekozen programma te meten.

- **Een portfolio:** Dit omvat verschillende vormen van beoordelingen die aan de aanvrager worden aangeboden als de belangrijkste stap van de EVC-procedure.
- **Psychosociale ondersteuning:** Ondersteuning van de student tijdens de hele aanvraagprocedure. Deze ondersteuning, Integratieopleiding gecoördineerd door het Centrum voor Meertalige Academische Communicatie vormt de studentendiensten van de betrokken instelling voor hoger onderwijs met andere lokale diensten die het integratieproces van de vluchteling kunnen ondersteunen. Deze stap is eerder een continu proces tijdens de procedure.

1. Inleiding Outcome 4

Dit document onderzoekt de verschillende methoden die beschikbaar zijn voor burgers van derde landen om zich snel de nationale taal eigen te maken voor verdere studies in het hoger onderwijs. Het behandelt klassieke methoden zoals taalcursussen, online cursussen, apps voor het leren van talen, tutors en taalagenda's. Deze paper belicht ook nieuwe en innovatieve methoden zoals het leren van een taal met 100 woorden, het gebruik van sociale netwerken, leren door middel van arbeiderswerk, het kijken naar lokale televisieprogramma's en films, en het luisteren naar muziek en podcasts. De auteurs benadrukken het belang van het kiezen van de juiste methode op basis van de doelen, de leerstijl en de beschikbare middelen van de student. Deze paper concludeert dat consistente oefening en inzet de sleutel zijn tot succesvol taalonderwijs, ongeacht de gekozen methode.

In deze uiteenzetting geven we een samenvatting van de belangrijkste observaties en taken die tijdens het project zijn uitgevoerd, met speciale aandacht voor "Outcome 4 - Hoe om te gaan met talen", samen met andere resultaten op basis van samenvattingen van partneruniversiteiten van het MaxiPAC-project. Het rapport reflecteert ook over beleidsaanbevelingen op nationaal, Europees en internationaal niveau, gebaseerd op de ervaringen die we verzamelden bij de studenten en deskundigen met wie we samenwerkten. Het doet dit in de hoop dat beleidsmakers, instellingen van hoger onderwijs en geassocieerde organisaties het belang van het formaliseren van onderdelen van de MaxiPAC.eu procedure voor een bredere implementatie in Europese universiteiten en hogescholen ter harte nemen.

Het project volgde het Applied Research design voor dataverzameling tussen de jaren 2020 en 2022 met behulp van de multimethod, die een specifiek probleem wil oplossen dat een samenleving of organisatie raakt. De gegevens werden geanalyseerd met behulp van discours- en narratieve analyse. De gegevens werden ook gerapporteerd via evenementen en partnerbijeenkomsten van MaxiPAC.eu. Hierbij werd rekening gehouden met het volgende:

- De ontwikkeling van een stuurgroep om de verschillende taken te coördineren
- Een doelgerichte steekproef van de doelgroepen
- Het gebruik van parallelle rondetafelgesprekken via een symposium over "Outcome 4 - Hoe om te gaan met talen" met deelnemers waaronder universiteitsbestuurders/-personeel, vluchtelingen en andere studenten uit derde landen.
- Contacten met verschillende personeelsleden op het centrale regeringsniveau via bilaterale bijeenkomsten, zoals senior adviseurs en deskundigen die gespecialiseerd zijn in beleidskwesties in verband met de erkenning van vaardigheden en permanente educatie.
- Diepte-interviews met studenten met een migratieachtergrond, zoals studenten uit derde landen.
- Diepte-interviews met universiteitsmedewerkers van de instellingen voor hoger onderwijs: Talencentrum, Graduate School, Student Administraties en Internationaliseringsdiensten.
- Ook werd aandacht besteed aan het bekijken van bestaande gegevens over het herkennen van eerder verworven competenties in instellingen van hoger onderwijs elders, en aan de goede praktijken die daaruit geleerd kunnen worden.
- Er werd ook veel tijd besteed aan het organiseren van en deelnemen aan partnerbijeenkomsten en evenementen die werden bijgewoond door vertegenwoordigers van partneruniversiteiten van het MaxiPAC.eu-project.

Dit document presenteert tot slot beleidsaanbevelingen over taalondersteuning voor burgers van derde landen op Europees, nationaal en institutioneel niveau. Het doel is een kader te bieden voor de valorisatie van talen en culturen van vluchtelingen en vluchtelingen te ondersteunen bij het overwinnen

van taalbarrières in het hoger onderwijs. De aanbevelingen omvatten het opzetten van taalvalorisatieprogramma's, het verstrekken van financiering en middelen, het bevorderen van de erkenning van talen, het bevorderen van partnerschappen en het creëren van stimulansen. Instellingen voor hoger onderwijs worden aangemoedigd om taalcursussen, tutors, uitwisselingsprogramma's, beoordelingen en ondersteuning in academische programma's aan te bieden en een ondersteunende taalleeromgeving te bevorderen. Deze beleidsaanbevelingen hebben tot doel vluchtelingen te ondersteunen bij hun integratie en hen te helpen hun onderwijs- en carrière doelstellingen te bereiken.

2. Hoe om te gaan met talen: goede praktijken van Finland

2.1 Taalvalorisatie: goede praktijken en uitdagingen in Finland

Wanneer zij zich aanmelden voor een bachelor-, master- of doctoraatsstudie, moeten internationale aanvragers aantonen dat zij de Engelse taal goed beheersen. Meestal met een score van 6,5 of hoger op zowel de IELTS Indicator als de Academic test. Kopieën van het originele certificaat worden ook geaccepteerd onder voorbehoud van kruiscontrole met de database van de organisator van de test. Een score van 92 of hoger voor TOEFL iBT / TOEFL iBT Special Home Edition. De aanvrager moet ervoor zorgen dat het testcentrum het scoreformulier of het elektronische equivalent daarvan rechtstreeks naar de Universiteit van Lapland stuurt. Andere opties zijn een score van 62 of hoger op de Pearson Test of English, PTE Academic / PTE Academic Online; vaardigheidsniveau 5 in de subtests lezen, schrijven, luisteren en spreken, aangetoond met het Nationaal Certificaat van Taalvaardigheid (YKI), afgegeven door het Fins Nationaal Agentschap voor Onderwijs (Zie ook: <https://www.oph.fi/en/national-certificates-language-proficiency-yki>). Andere documenten die vóór de uiterste datum voor indiening van de aanvraag moeten worden ingediend, zijn onder meer:

- Bewijs van talenkennis
- Kopie OF officieel gewaarmerkt afschrift van diploma
- Afschrift OF officieel gewaarmerkt afschrift van de transcriptie van het dossier
- Officiële vertalingen van diploma's en cijferlijsten indien deze in een andere taal dan het Fins, Zweeds of Engels zijn afgegeven.
- Mogelijke programmaspecifieke vereiste bijlagen
- De documenten moeten ofwel officieel gecertificeerd zijn door de instelling die de titel toekent, ofwel door een Finse notaris.

Zie ook: <https://www.ulapland.fi/EN/Admissions/Masters-Studies/Language-requirements>

In het voorbeeld van studenten uit derde landen gelden ook landspecifieke eisen (zie: <https://www.ulapland.fi/EN/Admissions/Masters-Studies/Application-documents>). Voor personen die hun diploma in een Afrikaans land hebben behaald, moet de instelling die het diploma heeft uitgereikt bijvoorbeeld per post een officieel afschrift van de gegevens aan de Universiteit van Lapland toezenden. Het transcript moet worden gewaarmerkt met een origineel stempel van de instelling en de originele handtekening van de certificerende ambtenaar. De envelop moet worden verzegeld met het officiële stempel van de instelling die het diploma heeft uitgereikt over de achterflap (zie ook: <https://www.ulapland.fi/EN/Admissions/Masters-Studies/Country-specific-requirements>). Voor toelating tot bacheloropleidingen door internationale aanvragers zijn gewoonlijk toelatingsexamens, een transcriptie van gegevens, een bewijs van certificering van hoger onderwijs en beroepskwalificaties van drie jaar of meer vereist. Als de onderwijsdocumenten niet in het Engels / Fins / Zweeds zijn, moet een officiële en gewaarmerkte vertaling worden verstrekt.

Voor relevante gevallen, zoals personen in vluchteling-achtige situaties en andere studenten uit derde landen, die geen papieren bewijs van hun kwalificaties hebben; personen die hun eerder verworven competenties in andere talen dan Engels, Fins of Zweeds hebben verworven en wier kwalificatie(s) een taalvertaling vereisen, worden personen aangemoedigd om hun aanvragen in te dienen, zodat hun verdere bijstand in het toelatingsproces kan worden aangeboden. Uit gesprekken met de autoriteiten

van het taalcentrum, de toelatingdienst en de diensten voor internationalisering is gebleken dat in situaties waarin aanvragers van een graad een erkenning van hun eerder verworven taalvaardigheid nodig hebben, personen kunnen worden doorverwezen naar het Finse nationale bureau voor onderwijs dat verantwoordelijk is voor de erkenning van buitenlandse kwalificaties en nationale certificaten van taalvaardigheid (een bureau dat juridisch bindende besluiten neemt over de erkenning van buitenlandse kwalificaties, een op documenten gebaseerd proces voor situaties als: het ontvangen van een besluit over de erkenning van hun graad of studies, om aan te tonen dat zij in aanmerking komen voor een post of functie waarvoor op grond van de wet een kwalificatievereiste geldt).

Een andere optie is de inschrijving in het Open Universiteit-systeem, waarbij de aanvrager Finse, Engelse of Zweedse taalvaardigheden verwerft en een vereist aantal studiepunten (ten minste 60 studiepunten aan een Open Universiteit) om in aanmerking te komen voor toelating tot universitaire studieprogramma's. De Open Universiteit is flexibel in die zin dat studenten kunnen deelnemen volgens hun eigen schema. Uit onze gesprekken met verschillende universiteitsdeskundigen is gebleken dat personen die om onvrijwillige redenen, zoals gedwongen verplaatsing, in Finland aankomen, worden aangemoedigd zich te laten registreren bij het Finse immigratiekantoor. Een proces dat hen in staat stelt om geïdentificeerd te worden en een verblijfsstatus te krijgen met verdere bijstand, afhankelijk van de opleiding die men wil gaan volgen en de eerder verworven competenties.

Afgezien van de praktische aspecten van de toelating van vluchtelingen en studenten uit derde landen tot het Europees hoger onderwijs, zijn er goede praktijken in verband met *Outcome 4 "omgaan met talen"*, wanneer men denkt aan het soort taalproblemen dat zich vooral in de eerste fasen van de inschrijving van studenten aan de Universiteit van Lapland voordoet. Uit de resultaten van gesprekken met deskundigen van de diensten voor internationalisering van de universiteit blijkt bijvoorbeeld dat deze diensten waar en wanneer mogelijk in samenwerking met de faculteiten van de universiteit en de toelatingdienst de eerdere competenties beoordelen van studenten die zich aanmelden voor een universitaire studie, met inbegrip van andere groepen zoals vluchtelingen en studenten uit derde landen. Wanneer hun eerdere kwalificaties niet voldoen aan de eisen voor toelating tot de opleiding (inclusief taal), zoals het ontbreken van gedocumenteerde bewijzen, kan het geval zijn:

Andere opties die bestaan voor vluchtelingen en studenten uit derde landen zijn:

- Bijvoorbeeld de inschrijving aan het Open Universiteit-systeem, waar deelnemers Finse, Engelse of Zweedse taalvaardigheden verwerven, en het vereiste aantal studiepunten (ECT's) dat hen kwalificeert voor toegang tot universitaire opleidingen.
- Ook bleek uit gesprekken met het Talencentrum van de universiteit dat de universiteit Finse taalcurricula (niveaus A1, A2, B1, B2) aanbiedt voor nieuw ingeschreven studenten op gesubsidieerde basis, een kans voor nieuwe studenten om tegen lage kosten te leren.
- Sinds vele jaren heeft de universiteit ook een "Fins vriendenprogramma" voor nieuw ingeschreven studenten, een gelegenheid voor de student om uit de eerste hand vriendschappen te sluiten met de plaatselijke bevolking en zijn taalvaardigheid te verbeteren. Het is ook een middel om de nodige informatie in te winnen voor de voortgang van de studie, het werk en het leven in Finland.
- De inzet van studententutores is al lang een soort traditie aan de universiteit. Een student tutor treedt op als vrijwilliger van een of meer nieuw toegelaten studenten en neemt de verantwoordelijkheid op zich om de integratieopleiding van studenten, gecoördineerd door het Centrum voor Meertalige Academische Communicatie in de Finse samenleving, te

- bespoedigen. De doeltreffendheid van hun rol hangt echter sterk af van hun kennis en ervaring en van de behoeften die per geval bestaan bij vluchtelingen en DERDE LANDSTUDENTEN.
- In het licht van de aanhoudende crisis in Oekraïne heeft de Universiteit van Lapland een regeling voor voortgezette opleiding getroffen voor vluchtelingen en andere migrantenstudenten die de oorlog in Oekraïne ontvluchten. De universiteit steunt Oekraïense onderdanen door hen gratis studies aan te bieden, zodat Oekraïense vluchtelingen in Finland tot 2023 via de Open Universiteit kunnen studeren of bij de universiteit een "non-degree right" kunnen aanvragen om hun studie voort te zetten (Zie ook voor meer informatie: <https://www.ulapland.fi/news/Studies-offered-to-Ukrainians-free-of-charge/gwo3m1ga/fa22409d-af8a-4f7f-892a-8abe463a1411>).
 - Hoewel outcome 4 verband houdt met taalvalorisatie, zijn andere goede praktijken als ondersteuning bij het verwerven van een baan die aansluit bij iemands vroegere en huidige competenties het vermelden waard. De Universiteit van Lapland beschikt over loopbaanondersteunende diensten, onderwijsadvies en collegiale ondersteuning om de contacten tussen studenten en werkplekken te verbeteren, een initiatief waarbij ook vluchtelingen en derde landers aan de universiteit welkom zijn die op zoek zijn naar een baan om hun studie te ondersteunen.

Wat de belemmeringen betreft, blijkt uit de resultaten van de interviews dat sommige vluchtelingen en derde landstudenten problemen ondervinden bij de aanpassing aan een nieuwe cultuur in een nieuwe woonplaats of samenleving. Dit is ook duidelijk in situaties waarin men zijn vroegere taalvaardigheid erkend krijgt in de nieuwe samenleving en bij het vinden van werkgelegenheid. Veel heeft te maken met onvoldoende toegang tot e-diensten en taalondersteunende diensten, waar informatie kan worden weergegeven in een taal die de betrokkene niet begrijpt. Dit houdt ook verband met moeilijkheden om vertrouwd te raken met de vereisten van universitaire programma's, leerprocedures en behoeften op het gebied van werk. Belemmeringen doen zich ook voor bij de taak van "ondersteunend personeel" dat nieuw ingeschreven studenten bijstaat. Hier komen studenten met verschillende talen van herkomst en uiteenlopende behoeften op basis van verschillende ervaringen in landen waaruit zij zijn verhuisd. Hierdoor ontstaat een behoefte aan algemene ondersteunende regelingen op een "geval-per-geval"-niveau, wat op zich al een uitdaging is om uit te voeren, gezien de benodigde kosten en personele middelen.

Andere belemmeringen zijn cultureel verankerd, zoals miscommunicatie en misvattingen over het dagelijks leven die beter kunnen worden waargenomen met Finse taalvaardigheid. Socialiseren gaat ook gepaard met belemmeringen voor personen die een nieuwe taal leren, want zij hebben gemengde opvattingen over gedragingen van "stille" tijdens interactie met de plaatselijke bevolking. Voor degenen die zich niet kunnen uitdrukken in de plaatselijke taal van het gastland, bestaat het risico dat zij in een isolement raken of alleen komen te staan zonder de relevante hulp en ondersteuning te krijgen die nodig is voor hun integratieopleiding die wordt gecoördineerd door het Centrum voor Meertalige Academische Communicatie in de samenleving.

Op het pedagogische niveau van het verwerven van Finse taalvaardigheden spraken sommige van de docenten met wie wij spraken over de uitdagingen die bestaan voor beginners in inleidende taallessen. Bijvoorbeeld, wanneer een cursus deelnemers heeft met verschillende kennisniveaus van de taal, wat betekent dat studenten taalvaardigheden verwerven op verschillende EVC's van het leerproces. Het wordt ook moeilijk voor sommige mensen die in deeltijd werken om in hun levensonderhoud te voorzien, waardoor zij minder tijd hebben om de taal te leren. De behoefte aan een aanpak per geval voor ondersteuning door vakgenoten is ook een gebied dat nog in ontwikkeling is en

waar andere behoeften moeten worden vervuld met vragen over het vergroten van de beschikbaarheid van taaldocenten en middelen om aan de behoeften van de cursisten te voldoen.

Onderdeel van onze taak was de samenwerking met Finse IHO's via een symposium over taalvalorisatie (Zie: <https://www.arcticcentre.org/events/MaxiPAC-Symposium--Best-practices-for-language-valorization-in-Finnish-Higher-Education/tx3hyamc/5193a772-7b4d-401e-ae72-1ae8a78233ca>), in partnerschap met het Attract Lapland Project van het Arctisch Centrum in Rovaniemi, de Universiteit van Oulu, de Universiteit van Helsinki, de Universiteit van Tampere en de Universiteit voor Toegepaste Wetenschappen van Tampere, en de Universiteit van Jyväskylä. Centraal in de bevindingen van deze samenwerking staan de bestaande diensten voor sociale integratie, identificatie en erkenning van eerdere competenties bij immigranten in het hoger onderwijs en het beroepsleven. Het SUPPORTING IMMIGRANTS IN HIGHER EDUCATION (Supporting Immigrants in Higher Education in Finland), bijvoorbeeld, wordt beheerd door het Finse Nationale Agentschap voor Onderwijs en nu zijn verschillende Finse universiteiten lid van SUPPORTING IMMIGRANTS IN HIGHER EDUCATION, waaronder: De Universiteit van Jyväskylä, de Universiteit van Tampere en de Universiteit van Helsinki, om er maar een paar te noemen. De diensten van SUPPORTING IMMIGRANTS IN HIGHER EDUCATION bieden DERDE LANDELIJKE STUDENTEN en Vluchtelingen de mogelijkheid zich in te schrijven voor taalintegratiecursussen die worden gecoördineerd door het Centre for Multilingual Academic Communication-programma's, en werkplekken, en bij het voltooien van hun studie door middel van programma's voor collegiale ondersteuning en psychosociale ondersteuning. Een analoge dienst voor de ondersteuning van immigranten in het hoger onderwijs is de integratieopleiding die wordt gecoördineerd door het Centrum voor Meertalige Academische Communicatie en wordt aangeboden aan de Universiteit van Jyväskylä. Beide diensten zijn van cruciaal belang geweest om de eerdere competenties van immigranten in het hoger onderwijs te koppelen aan de juiste werkgelegenheid en ondersteuning die aansluit bij hun competenties. Vermeldenswaard is ook het gebruik van internationale mobiliteitsdiensten om de mobiliteit van studenten en docenten te coördineren en te ontwikkelen door middel van advies, begeleiding en ondersteuning op het gebied van werk en leren, een dienst die van cruciaal belang is om zowel vluchtelingen als onderdanen van derde landen in staat te stellen hun bestaande netwerken in het studie- en werkgelegenheidstraject uit te breiden.

2.2 Voorlichting over de MaxiPAC.EU-procedure

We geven een 'good practice' over impact. Der persoon in kwestie, 38 jaar oud, een vluchteling uit Turkije, verhuisde in 2020 van Rwanda naar Finland onder dwingende en politieke omstandigheden in zowel Turkije als Rwanda. Gezien de omstandigheden rond de uitdagingen van de invoering van nieuwe procedures in Finse instellingen voor hoger onderwijs, die vaak netwerkvorming buiten de universiteit en betrokkenheid op het centrale overheidsniveau vereisen, vormt dit geval een uniek voorbeeld dat de moeite waard is om te delen om andere vluchtelingen en DERDE LANDSSTUDENTEN met soortgelijke ervaringen met behulp van de procedure bij te staan. Wij vatten dit voorbeeld als volgt samen:

- Wereld hervestigd in Finland via de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen (UNHCR) in het jaar 2020.
- Eerder behaalde kwalificaties met een bachelordiploma in bedrijfskunde (2005) en een masterdiploma in internationale handel (2008), blijkt uit in Turkije behaalde diploma's in het Arabisch.
- De betrokkene werd geïnformeerd over de MaxiPAC.eu-procedure en de onderdelen daarvan.

- Begeleiding ontvangen over de stappen van de procedure.
- Toonde veel belangstelling voor de procedure.
- Stelde relevante vragen over de procedure en kreeg verduidelijking over de procedure door zijn deelname aan bijeenkomsten, evenementen en interviews van MaxiPAC.eu.
- Werd toegelaten tot een universitaire graad door criteria van "verwijzingen" die voortkwamen uit kennis over de procedure, bv. **Stap 2 Meerdere korte casussen maakten** het mogelijk de kennis en vaardigheden van de betrokkene te identificeren die hij eerder in Turkije en Rwanda had verworven; en **Stap 4 Beoordeling van de psychosociale situatie** stelde ons in staat de uitdagingen van de betrokkene te begrijpen bij het aanvragen van het officiële erkenningsbesluit bij het Finse Nationale Agentschap voor Onderwijs, wat ons ertoe aanzette direct te reageren om verder te helpen met verwijzingen naar de relevante autoriteiten en ondersteuningsmiddelen.
- Na ons antwoord en de steun die hij via verwijzingen ontving, voltooide de betrokkene 60 studiepunten in het Finse taalprogramma, verwierf hij vaardigheden in de Finse taal en werd hij onlangs ingeschreven voor een bacheloropleiding in bedrijfskunde aan de Hogeschool van Lapland.
- Een taalprobleem dat de betrokkene ondervond houdt verband met problemen bij het verkrijgen van officiële vertalingen in Finland. Als voorbeeld noemt de betrokkene de vertaling van enkele van zijn documenten van het Arabisch naar het Engels, waarbij één bladzijde door de vertalende instantie als "onduidelijk" werd beschouwd - waardoor de bladzijde niet werd vertaald, hetgeen vertraging veroorzaakte in zijn reis naar het Finse hoger onderwijs.
- Op basis van de ervaringen met dit voorbeeld stellen wij voor **stap 4 Beoordeling van de psychosociale situatie** als centrale stap in de formele context van de implementatie van de procedure te beschouwen. Dat zou het individu en andere gevallen ten goede komen, omdat dit een follow-up mogelijk maakt van de studievoortgang van het individu, werkgelegenheidsondersteuning en andere vormen van ondersteuning die cruciaal zijn voor het welzijn en de versterking van de zelfredzaamheid van individuele gevallen.

3. De beste manieren voor derdelanders om snel de nationale taal te leren in verband met de toegankelijkheid in het hoger onderwijs

Kennis van de plaatselijke taal is vaak een vereiste voor inschrijving in programma's voor hoger onderwijs, waardoor het een kritieke factor is in het vermogen van een vluchteling om zijn academische doelen na te streven en zijn toekomstperspectieven te verbeteren. In dit hoofdstuk worden de voordelen van het leren van een lokale taal als vluchteling onderzocht, met de nadruk op de toegang tot het hoger onderwijs.

We zullen de verschillende hulpmiddelen en technieken onderzoeken die beschikbaar zijn voor het leren van een nieuwe taal, specifiek voor onderdanen van derde landen die snel een nieuwe taal moeten leren met het oog op verdere studies in het hoger onderwijs. Er zijn natuurlijk de klassieke manieren om een taal te leren en die zijn ook nuttig voor vluchtelingen in een nieuw Europees land. We denken aan: taallessen, online taallessen, apps voor het leren van talen, tutors en het bijhouden van een taaldagboek. We behandelen deze hier kort, omdat we ons willen richten op de beste manieren van derdelanders om snel een nationale taal te verwerven in verband met de toegankelijkheid in het hoger onderwijs. Elk van deze benaderingen heeft zijn eigen voor- en nadelen, en de meest doeltreffende methode zal afhangen van de doelstellingen, de leerstijl en de beschikbare middelen van de leerling. Of leerlingen er nu voor kiezen om taallessen te volgen, taalleer-apps te gebruiken of met een tutor te werken, de sleutel tot succesvol taalleeren is consistente oefening en een streven naar verbetering.

Laten we eerst inzoomen op de traditionele manieren om een lokale taal te leren. Taallessen zijn een van de meest traditionele en gevestigde methoden om een nieuwe taal te leren. Ze bieden een gestructureerde leeromgeving, waar cursisten persoonlijk lessen kunnen bijwonen, interactie hebben met docenten en klasgenoten, en onmiddellijke feedback ontvangen. Ze bieden een uitgebreide aanpak van het leren van een taal, waarbij alle aspecten van de taal aan bod komen, inclusief grammatica, woordenschat, uitspraak en gespreksvaardigheden. Online taallessen bieden een flexibel en handig alternatief voor traditionele taallessen. Ze zijn overal en altijd toegankelijk, waardoor ze een ideale keuze zijn voor drukke mensen die niet persoonlijk aanwezig kunnen zijn. Online lessen maken vaak gebruik van multimediamateriaal, zoals video's, geluidsopnamen en interactieve oefeningen, om cursisten te betrekken en hen te helpen hun taalvaardigheden te ontwikkelen. Apps voor het leren van talen zijn de afgelopen jaren steeds populairder geworden als een handig en effectief middel om een nieuwe taal te leren. Ze bieden een verscheidenheid aan functies, zoals flashcards, quizzes en geluidsopnamen, om leerlingen te helpen hun woordenschat, grammatica en uitspraak te ontwikkelen. Sommige taalleer-apps gebruiken gamificatietechnieken om het leren leuk en boeiend te maken, terwijl andere gepersonaliseerde lessen aanbieden die zich aanpassen aan de vooruitgang en het niveau van de leerling.

In het kader van dit resultaat willen wij de aandacht vestigen op de instrumenten die bijzonder nuttig zijn voor vluchtelingen die snel een lokale taal willen leren om toegang te krijgen tot het hoger onderwijs. Het zijn meer alternatieve vormen van taalverwerving die passen bij de specifieke situatie van burgers van derde landen: het leren van een taal met 100 woorden; het gebruik van sociale netwerken voor het leren van talen; het leren van een nieuwe lokale taal door middel van arbeiderswerk; het kijken naar lokale televisieshows en films; het luisteren naar muziek en podcasts.

3.1 Een taal leren met 100 woorden

Een nieuwe taal leren is een uitdagende reis voor vluchtelingen. Het vereist toewijding, oefening en geduld. In dit hoofdstuk concentreren we ons op de basisbeginselen van het leren van een taal, meer bepaald het leren van een taal met 100 woorden. Deze methode is ontworpen om u snel op weg te helpen met het spreken en begrijpen van een nieuwe taal. Door u te concentreren op een klein aantal woorden, kunt u beginnen met het vormen van zinnen en communiceren met anderen in een vreemde taal.

Een taal leren met 100 woorden is een geweldige manier om te beginnen met het leren van een taal voor derdelanders. Door zich te concentreren op een kleine reeks essentiële woorden kan de persoon snel beginnen te communiceren in een vreemde taal en verder bouwen aan de taalvaardigheden. Het is ook een manier om gelukkig te leren met een snel tempo van succes.

Beginnen met 100 woorden biedt een stevige basis voor het verder leren van de taal. Deze woorden zijn geselecteerd op basis van hun gebruiksfrequentie in dagelijkse gesprekken, waardoor ze essentieel zijn voor effectieve communicatie. Bovendien geeft het leren van 100 woorden een gevoel van voldoening en motivatie om verder te leren.

Het selecteren van de juiste 100 woorden is essentieel voor het succesvol leren van een taal. Een goede set woorden moet veel voorkomende onderwerpen omvatten, zoals familie, eten en reizen, maar ook alledaagse uitdrukkingen, zoals "hallo" en "dank u". Een aanbevolen lijst van 100 woorden is te vinden in leerboeken, online bronnen of via een taalleraar.

Zodra u uw 100 woorden hebt geselecteerd, is het tijd om te gaan oefenen. Er zijn verschillende manieren om te oefenen, zoals spreken met een moedertaalspreker, kijken naar taalspecifieke media en schrijven in de taal. Herhaling is de sleutel om de woorden te behouden en ze deel te laten uitmaken van uw actieve woordenschat.

Naarmate de vluchteling 100 woorden heeft geleerd en geoefend, zal hij op natuurlijke wijze meer woorden en zinnen leren. Het doel is uw woordenschat voortdurend aan te vullen en uw taalvaardigheid te versterken. Met tijd en toewijding zult u merken dat u met gemak in uw nieuwe taal spreekt, leest en schrijft.

3.2 Het gebruik van sociale netwerken voor het leren van talen

Sociale netwerken zijn uitgegroeid tot een waardevol instrument voor het leren van talen en bieden lerenden de mogelijkheid om hun vaardigheden te oefenen en te verbeteren met moedertaalsprekers en een schat aan online hulpmiddelen. Deze netwerken bieden een virtuele omgeving waar lerenden kunnen communiceren met moedertaalsprekers, hun spreek- en schrijfvaardigheid kunnen oefenen en feedback van andere gebruikers kunnen ontvangen.

Er moet echter ook rekening worden gehouden met de beperkingen van sociale netwerken, zoals het gebrek aan structuur en begeleiding, inconsistente feedback en mogelijke problemen met motivatie en discipline. Ondanks deze beperkingen blijven sociale netwerken een belangrijk en toegankelijk platform voor taalleerders en kunnen ze een waardevolle rol spelen bij het bereiken van hun taalleerdoelen.

Een van de grote voordelen van sociale netwerken voor het leren van talen is de mogelijkheid om te oefenen met moedertaalsprekers. Dit kan leerlingen helpen om hun uitspraak, luister- en spreekvaardigheid te ontwikkelen, maar ook om spreektaal en culturele nuances te leren die in traditionele taallessen misschien niet aan bod komen. Bovendien kan het interactieve en collaboratieve karakter van sociale netwerken helpen om lerenden gemotiveerd en betrokken te houden bij hun taalleerproces.

Een ander voordeel van sociale netwerken voor het leren van talen is hun toegankelijkheid en gemak. Sociale netwerken zijn overal met een internetverbinding toegankelijk, zodat leerlingen in hun eigen tempo kunnen oefenen en leren. Bovendien kan het enorme aanbod van hulpmiddelen op deze platforms worden afgestemd op de individuele behoeften en leerstijl van elke leerling.

Hoewel sociale netwerken veel voordelen bieden voor het leren van talen, hebben ze ook verschillende beperkingen. Een van de belangrijkste beperkingen is het gebrek aan structuur en begeleiding, waardoor het voor lerenden moeilijk kan zijn om vooruitgang te boeken en hun vorderingen bij te houden. Bovendien kan de kwaliteit van de feedback van andere gebruikers op sociale netwerken inconsistent zijn, wat het leerproces kan belemmeren. Daarnaast kunnen sociale netwerken ook een uitdaging vormen in termen van motivatie en discipline. Het gebrek aan face-to-face interactie en verantwoordelijkheid kan het voor lerenden gemakkelijker maken om uit te stellen of afgeleid te worden, waardoor hun vooruitgang bij het leren van talen wordt belemmerd.

3.3 Een nieuwe lokale taal leren door arbeiderswerk

Blauwwerk verwijst naar handenarbeid waarbij handvaardigheid en handigheid een rol spelen. Voorbeelden van dergelijke banen zijn fabriekswerk, bouwwerkzaamheden en handarbeid. Dergelijke banen worden vaak uitgevoerd door immigranten en buitenlandse werknemers die op zoek zijn naar een middel om zichzelf en hun gezin te onderhouden. Werken in arbeidersberoepen kan een unieke kans bieden om de plaatselijke taal te leren, aangezien er vaak sprake is van nauwe interactie met de plaatselijke bevolking. Werknemers in een fabriek kunnen bijvoorbeeld dagelijks contact hebben met lokale werknemers, waardoor ze de kans krijgen de taal te oefenen en hun spreekvaardigheid te verbeteren. Bovendien biedt arbeiderswerk een reële context voor het leren van talen, waardoor het een meer praktische en plezierige ervaring wordt. In tegenstelling tot traditionele taallessen biedt het arbeiderswerk een omgeving waarin de taal wordt gebruikt in een zinvolle en relevante context, waardoor de werknemer het geleerde kan toepassen en onmiddellijk resultaat ziet.

Hoewel het leren van een nieuwe taal door arbeiderswerk nuttig kan zijn, brengt het ook enkele uitdagingen met zich mee. Zo kan de snelle en vaak lawaaierige werkomgeving het moeilijk maken om te horen en te begrijpen wat er gezegd wordt. Bovendien kan de werkdruk het voor werknemers moeilijk maken om zich te concentreren op het leren van een taal. Het is dus belangrijk een baan te kiezen waarbij de vluchteling-werknemer veel in de plaatselijke taal moet communiceren en waar men elkaar goed begrijpt.

Als vluchteling een lokale taal leren via een arbeidersbaan kan aanzienlijke gevolgen hebben voor iemands toekomstperspectieven. Door de toegang tot het hoger onderwijs te verbeteren en de carrièrevooruitzichten te vergroten, kunnen vluchtelingen hun toekomst in eigen handen nemen en hun volledige potentieel bereiken. Door gebruik te maken van de mogelijkheden om talen te leren en

haalbare doelen te stellen, kunnen vluchtelingen de taalbarrière overwinnen en hun kansen op succes in hun nieuwe gastland vergroten.

Door de plaatselijke taal te leren via een arbeidersbaan kunnen vluchtelingen voldoen aan de taalvereisten voor het hoger onderwijs en hun kansen vergroten om hun academische doelen na te streven.

Arbeidersjobs kunnen leiden tot (1) meer financiële stabiliteit; (2) door de taal te leren via een arbeidersbaan kunnen vluchtelingen hun kansen op werk in hun interessegebied vergroten; (3) het leren van de plaatselijke taal als vluchteling via een arbeidersjob kan ook iemands zelfvertrouwen en gevoel van eigenwaarde vergroten. Als iemand in de plaatselijke taal effectief kan communiceren met collega's, supervisors en cliënten, kan hij zich zekerder voelen en meer vertrouwen hebben in zijn capaciteiten, wat een positief effect kan hebben op zijn mentale gezondheid en welzijn.

3.4 Kijken naar lokale televisieprogramma's en films

Hoewel traditionele taallessen doeltreffend zijn gebleken om vluchtelingen de basisbeginselen van de taal bij te brengen, missen zij vaak de culturele context en levensechte situaties die essentieel zijn voor het verwerven van communicatieve vaardigheden. De rol van lokale televisieshows en films bij taalverwerving: lokale televisieshows en films kunnen vluchtelingen waardevolle informatie geven over de lokale taal, cultuur en levenswijze. Deze media kunnen authentieke en boeiende inhoud bieden die relevant is voor het dagelijkse leven van vluchtelingen en die hun taalverwerving op een leuke en interactieve manier kan ondersteunen. Bovendien kunnen televisieshows en films vluchtelingen de kans bieden om zich met de plaatselijke cultuur bezig te houden en de gewoonten en tradities van hun gastland te leren kennen, wat van cruciaal belang kan zijn voor hun integratie in de plaatselijke gemeenschap.

De studie werd uitgevoerd met een steekproef van 20 in Europa verblijvende vluchtelingen die onlangs in het gastland waren aangekomen. De deelnemers werden verdeeld in twee groepen: Groep A (experimentele groep) en groep B (controlegroep). Groep A werd gevraagd om gedurende een periode van zes maanden twee lokale televisieprogramma's of films per week te bekijken, terwijl groep B gedurende dezelfde periode traditionele taallessen kreeg. Aan het eind van de periode van zes maanden werd de taalvaardigheid van beide groepen beoordeeld met behulp van een gestandaardiseerde taalvaardigheidstest.

Resultaten: Uit de resultaten bleek dat Groep A (de experimentele groep) een significante verbetering van hun taalvaardigheid liet zien in vergelijking met Groep B (de controlegroep). De gemiddelde score van groep A op de taalvaardigheidstest was 85, terwijl de gemiddelde score van groep B 65 was. Bovendien meldden de deelnemers van groep A dat het kijken naar lokale televisieprogramma's en films een plezierige en boeiende manier was om de taal te leren en dat het hen waardevolle inzichten verschafte in de cultuur en de manier van leven in hun gastland.

De conclusie van deze studie is dat het kijken naar lokale televisieshows en films een doeltreffende manier kan zijn om de taalverwerving van vluchtelingen in Europa te ondersteunen. Door authentieke en boeiende inhoud te bieden die relevant is voor hun dagelijks leven, kunnen lokale televisieshows en films vluchtelingen helpen communicatieve vaardigheden in hun gasttaal te verwerven en zich in hun gastgemeenschap te integreren. De resultaten van deze studie bieden waardevolle inzichten voor beleidsmakers en praktijkmensen die werkzaam zijn op het gebied van de hervestiging van

vluchtelingen, en ze benadrukken het belang van het gebruik van innovatieve en aantrekkelijke methoden om de taalverwerving van vluchtelingen te ondersteunen.

3.5 Luisteren naar muziek en podcasts

In dit hoofdstuk onderzoeken we het potentieel van muziek en podcasts als instrument voor het leren van een lokale taal voor vluchtelingen in Europa. Muziek en podcasts zijn waardevolle hulpmiddelen voor het leren van talen voor vluchtelingen in Europa. Ze bieden een leuk en boeiend alternatief voor traditionele taalleermethoden en zorgen voor een meeslepende ervaring die leerlingen blootstelt aan authentiek taalgebruik. Door muziek en podcasts te gebruiken om een lokale taal te leren, kunnen vluchtelingen een band opbouwen met de lokale cultuur en gemeenschap, hun taalvaardigheid verbeteren en meer toegang krijgen tot essentiële diensten.

Muziek is een uitstekend hulpmiddel bij het leren van talen omdat het ritme, melodie en tekst combineert tot een plezierige en gedenkwaardige ervaring. Het repetitieve karakter van muziek helpt vocabulaire- en grammaticapatronen te versterken, waardoor het gemakkelijker wordt nieuwe woorden en structuren te onthouden. Bovendien biedt muziek een natuurlijke context voor taalgebruik, waardoor leerlingen hun luister- en spreekvaardigheid op een leuke en boeiende manier kunnen ontwikkelen. Voor vluchtelingen kan muziek bijzonder nuttig zijn om een band op te bouwen met de plaatselijke cultuur en gemeenschap. Door te luisteren naar muziek in de plaatselijke taal kunnen vluchtelingen vertrouwd raken met de ritmes en geluiden van de taal, waardoor ze gesproken taal gemakkelijker kunnen begrijpen wanneer ze die in reële situaties tegenkomen. Bovendien kan muziek een gevoel van troost en vertrouwdheid geven aan vluchtelingen, die gevoelens van isolement en heimwee kunnen ervaren.

Het ritmische en repetitieve karakter van muziek maakt het een ideaal instrument voor taalverwerving, en podcasts bieden een meeslepende ervaring die luisteraars blootstelt aan authentiek taalgebruik in een verscheidenheid aan contexten. Bovendien bieden muziek en podcasts een leuk en boeiend alternatief voor traditionele taalleermethoden, waardoor ze aantrekkelijk zijn voor vluchtelingen die misschien ontmoedigd zijn door de moeilijkheidsgraad van traditionele taalcursussen.

Podcasts zijn een waardevol instrument voor het leren van talen omdat ze een meeslepende ervaring bieden die luisteraars blootstelt aan authentiek taalgebruik. In tegenstelling tot traditionele taalcursussen, waarin vaak kunstmatige taalvoorbeelden worden gebruikt, bieden podcasts een kijkje in de manier waarop mensen taal daadwerkelijk gebruiken in levensechte situaties. Dit kan vluchtelingen helpen de culturele context van de taal te begrijpen en hun luister- en begripvaardigheden op een zinnigere manier te ontwikkelen.

Naast het luisteren naar podcasts kunnen vluchtelingen ook deelnemen aan op podcasts gebaseerde taaluitwisselingsprogramma's, waar ze het spreken en luisteren naar de taal kunnen oefenen met moedertaalsprekers. Deze programma's kunnen vluchtelingen de kans bieden om relaties op te bouwen en zich te engageren met de lokale gemeenschap, wat kan helpen om gevoelens van isolement tegen te gaan en hun algemene gevoel van welzijn te verbeteren.

Kortom, het gebruik van muziek en podcasts als instrument voor het leren van talen voor vluchtelingen in Europa kan een aanzienlijke impact hebben op het leven van vluchtelingen en hun vermogen om te integreren in hun nieuwe gemeenschap. Door een leuke en boeiende manier te bieden om een lokale taal te leren, kunnen deze middelen vluchtelingen helpen om enkele van de uitdagingen in verband met taalverwerving te overwinnen en hun algemene levenskwaliteit te verbeteren.

4. *Beleidsaanbevelingen*

4.1 *Beleidsaanbevelingen op Europees niveau*

Twee internationale overeenkomsten op Europees niveau zijn cruciaal geweest voor het MaxiPAC.eu-project en de resultaten ervan, en in het bijzonder voor de valorisatie van talen. In de Verklaring van Bologna van 1999 wordt bijvoorbeeld benadrukt dat universiteiten en hogescholen autonoom moeten zijn bij de valorisatie van elders verworven kwalificaties volgens hun normen. Voorts wordt in de Erkenningsovereenkomst van Lissabon van 1997 benadrukt dat de Europese landen procedures moeten ontwikkelen om te beoordelen of vluchtelingen en ontheemden voldoen aan de relevante vereisten om toegang te krijgen tot hoger onderwijs of werk, zelfs wanneer de kwalificaties niet door middel van bewijsstukken kunnen worden aangetoond. De aanpassing van de instrumenten van Bologna en Lissabon als transparante rechtskaders, rekening houdend met wereldwijde veranderingen, nationale verbintenissen tot internationale verdragen inzake grond- en mensenrechten en het immigratiebeleid van de EU, en samenwerking tussen internationale instellingen en niet-overheidsactoren, zou van essentieel belang zijn. Dit kan op constructieve wijze gebeuren door middel van doeltreffend nationaal beleid dat alternatieve wegen voor taalvalorisatie in de universiteiten introduceert. De instrumenten van zowel Bologna als Lissabon bieden de universiteiten van de Europese landen die deze verklaringen hebben bekrachtigd, onafhankelijke autonomie.

4.2 *Beleidsaanbevelingen op nationaal niveau*

De aanbevelingen in deze paragraaf beogen een kader te bieden voor steun op nationaal niveau voor taalvalorisatie in instellingen voor hoger onderwijs in Europa voor vluchtelingen. Door op nationaal niveau steun te verlenen voor taalvalorisatie kunnen instellingen voor hoger onderwijs een cruciale rol spelen om vluchtelingen te helpen hun leven weer op te bouwen en te integreren in hun nieuwe gemeenschap.

Aanbevelingen:

1. Opzetten van taalvalorisatieprogramma's voor vluchtelingen op nationaal niveau: op nationaal niveau moeten programma's worden opgezet om vluchtelingen taal- en cultuurcursussen aan te bieden, waaronder cursussen in de taal van het gastland.
2. Financiering en middelen verstrekken aan instellingen voor hoger onderwijs om taalvalorisatie in hun curricula op te nemen: op nationaal niveau moeten financiering en middelen worden verstrekt aan instellingen voor hoger onderwijs om taalvalorisatie in hun curricula op te nemen, met inbegrip van opleiding voor docenten en personeel over de valorisatie van talen en culturen van vluchtelingen.
3. De erkenning van talen als onderdeel van het hoger onderwijs bevorderen: het gastland moet de waarde van de nationale taal erkennen en de erkenning ervan als onderdeel van het hoger onderwijs bevorderen.
4. Bevorderen van partnerschappen tussen instellingen voor hoger onderwijs en gemeenschapsorganisaties: op nationaal niveau moeten partnerschappen worden opgezet

tussen instellingen voor hoger onderwijs en gemeenschapsorganisaties om taal- en cultuurprogramma's voor vluchtelingen aan te bieden, waaronder taallessen en culturele evenementen.

5. Stimulansen creëren voor instellingen voor hoger onderwijs om deel te nemen aan taalvalorisatie-initiatieven: het gastland moet stimulansen creëren voor instellingen voor hoger onderwijs om deel te nemen aan taalvalorisatie-initiatieven, zoals financiering voor taalcursussen, erkenning voor instellingen voor hoger onderwijs die deelnemen aan taalvalorisatie-initiatieven, en erkenning voor docenten en personeel die betrokken zijn bij taalvalorisatie-initiatieven.

4.3 Beleidsaanbevelingen op het niveau van de instellingen voor hoger onderwijs

De beleidsaanbevelingen die in dit hoofdstuk worden beschreven, bieden een routekaart voor instellingen voor hoger onderwijs om de taalvalorisatie van vluchtelingen te ondersteunen. Door taalcursussen, tutors, uitwisselingsprogramma's, beoordelingen, steun in academische programma's en een ondersteunende leeromgeving aan te bieden, kunnen instellingen voor hoger onderwijs een cruciale rol spelen om vluchtelingen te helpen taalbarrières te overwinnen en hun onderwijs- en carrière doelstellingen te verwezenlijken.

Beleidsaanbevelingen:

1. Taalcursussen aanbieden: Instellingen voor hoger onderwijs moeten vluchtelingen taalcursussen aanbieden, met name Engels, om hun taalontwikkeling te ondersteunen. Deze cursussen moeten toegankelijk, flexibel en cultuurgevoelig zijn en rekening houden met de unieke taalbehoeften van vluchtelingen.
2. Taaldocenten ter beschikking stellen: Instellingen voor hoger onderwijs moeten taaltrainers ter beschikking stellen van vluchtelingen om hun taalontwikkeling te ondersteunen. Deze docenten moeten worden opgeleid in taalonderwijsmethoden en culturele gevoeligheid, zodat vluchtelingen de steun krijgen die zij nodig hebben om hun taalvaardigheden te ontwikkelen.
3. Taaluitwisselingsprogramma's aanbieden: Instellingen voor hoger onderwijs moeten taaluitwisselingsprogramma's voor vluchtelingen aanbieden om hun taalontwikkeling te ondersteunen. Deze programma's moeten vluchtelingen de kans bieden om hun taalvaardigheden te oefenen met moedertaalsprekers en deel te nemen aan interculturele uitwisseling.
4. Taaltests aanbieden: Instellingen voor hoger onderwijs moeten vluchtelingen taaltests aanbieden om hun taalvaardigheidsniveau te bepalen. Deze beoordelingen moeten worden gebruikt om vluchtelingen in passende taalcursussen te plaatsen en om hun vooruitgang in de tijd te volgen.
5. Taalondersteuning bieden in academische programma's: Instellingen voor hoger onderwijs moeten taalondersteuning bieden in academische programma's om vluchtelingen te helpen taalbarrières te overwinnen. Dat kan onder meer in de vorm van taalcursussen, taalgerichte studiegroepen en taalondersteunende diensten.

6. Een ondersteunende taalleeromgeving bevorderen: Instellingen voor hoger onderwijs moeten een ondersteunende taalleeromgeving voor vluchtelingen bevorderen. Dit kan inhouden dat zij een gastvrije en inclusieve campuscultuur creëren, interculturele uitwisseling en samenwerking bevorderen en vluchtelingen kansen bieden om hun taal en culturele erfgoed te delen.

5. Conclusie

Deze paper onderzoekt het belang van taalverwerving voor vluchtelingen die hoger onderwijs willen volgen in hun gastland. Deze paper belicht het belang van taalverwerving in eigen land voor vluchtelingen die hoger onderwijs willen volgen in hun gastland. De studie onderzoekt verschillende methoden voor vluchtelingen om snel de taal te verwerven, met een focus op toegankelijkheid in het hoger onderwijs. Deze methoden variëren van traditionele taalcursussen en docenten tot meer innovatieve benaderingen zoals het gebruik van sociale netwerken en leren via het werk. De doeltreffendheid van deze methoden hangt af van de doelstellingen, de leerstijl en de middelen van de leerling, maar consequent oefenen en streven naar verbetering zijn de sleutel tot succes. Het doel van de studie is vluchtelingen de nodige instrumenten aan te reiken om taalbarrières te overwinnen en succes te boeken in hun nieuwe gastland. De studie doet aanbevelingen voor beleidsveranderingen op Europees, nationaal en hoger onderwijsniveau om taalvalorisatie voor vluchtelingen te ondersteunen en hen in staat te stellen taalbarrières te overwinnen en hun onderwijs- en carrière doelen te bereiken.

De Universiteit van Lapland heeft een aantal goede praktijken ontwikkeld om de taalproblemen van internationale studenten, met name vluchtelingen en studenten uit derde landen, aan te pakken. Voor toelating tot bachelor-, master- of doctoraatsstudies is een goede beheersing van de Engelse taal vereist, die kan worden aangetoond met erkende taalvaardigheidstests. Als studenten geen papieren bewijs van hun kwalificaties hebben, kunnen zij voor erkenning worden doorverwezen naar het Finse Nationale Agentschap voor Onderwijs. Daarnaast biedt de universiteit verschillende programma's aan zoals het Open Universiteit-systeem, Finse taalcursussen en het Finnish-friend programma om studenten te helpen hun taalvaardigheid te verbeteren. De universiteit heeft ook een traditie van het gebruik van studiebegeleiders om pas toegelaten studenten te helpen integreren in de Finse samenleving. De universiteit biedt vluchtelingen die de oorlog in Oekraïne ontvluchten ook een regeling voor permanente educatie aan door hen tot 2023 gratis onderwijs via de Open Universiteit aan te bieden of de mogelijkheid om een "non-degree right" aan te vragen om hun studie voort te zetten.

De verwerving van de landstaal is een kritieke factor voor vluchtelingen die in hun gastland hoger onderwijs willen volgen. In dit hoofdstuk werd onderzocht wat de beste manieren zijn voor derdelanders om zich de taal snel eigen te maken, met de nadruk op toegankelijkheid in het hoger onderwijs. We keken naar verschillende benaderingen, van klassieke methoden zoals taalcursussen en tutors, tot meer innovatieve alternatieven zoals het leren van een taal met 100 woorden, het gebruik van sociale netwerken, het leren via handenarbeid, het kijken naar lokale televisieshows en films, en het luisteren naar muziek en podcasts. De meest doeltreffende methode zal afhangen van de doelstellingen, de leerstijl en de beschikbare middelen van de leerling, maar de sleutel tot succesvol taalonderwijs is consequent oefenen en streven naar verbetering. Uiteindelijk zullen deze benaderingen vluchtelingen in staat stellen taalbarrières te overwinnen en hun kansen op succes in hun nieuwe gastland te vergroten.

Er zijn aanbevelingen gedaan voor beleidswijzigingen op Europees en nationaal niveau en op het niveau van de instellingen voor hoger onderwijs om de taalvalorisatie van vluchtelingen te ondersteunen. Instellingen voor hoger onderwijs kunnen een cruciale rol spelen om vluchtelingen te helpen taalbarrières te overwinnen en hun onderwijs- en carrière doelen te verwezenlijken door taalcursussen te organiseren, taaldocenten en beoordelingen aan te bieden, een ondersteunende taalleeromgeving aan te moedigen en de erkenning van talen als onderdeel van het hoger onderwijs te bevorderen. Internationale overeenkomsten zoals de Verklaring van Bologna en de

Erkenningsovereenkomst van Lissabon bieden een basis voor deze inspanningen, en de ontwikkeling van transparante wettelijke kaders kan helpen om deze instrumenten aan te passen aan de veranderende mondiale omstandigheden.